

dres, at for at vi kunne faa vore Obligationer ind i Frankrig som Statsobligationer, er det en bestemt Forudsætning, at det er en ren Statsbank, og ved en ren Statsbank forstaa Franskmandene en Bank, fra hvilken enhver privat Indflydelse er udelukket. Men naar man nu giver Kreditforeningerne, som maa siges at være private Institutioner, Flertallet i Bankens Kontrolraad, kan man ikke med Sandhed sige til de Franskmand, der ere villige til at anbringe deres Penge i vore Obligationer, at vi have lavet en Lov, som udelukker enhver privat Indflydelse paa denne Bank. Derfor kan jeg ikke tiltræde dette Forslag, og dette maa jeg altsaa ogsaa sige til det ærede Medlem for Højrup, der udtalte ikke saa ringe Sympati derfor.

At den anden Afdeling af Banken, Tiendeafdelingen, har vundet Tilslutning fra alle Sider, glæder mig. Der er jo overhovedet ikke i Udvalget fremkommet nogen som helst Betænkelighed derved, og i Nationalbankens Erklæring — den ny Erklæring, som allerede gentagne Gange er omtalt — udtales der endogsaa positiv Tilfredshed og Glæde over denne Institution. Det er jo noget nyt, der i sidste Øjeblik er føjet ind i den gamle Plan til Banken. Jeg mener, at man ogsaa her vil kunne gøre nogen Gavn baade for Pengemarkedet og for Statskassen.

Idet jeg nu er kommen til at omtale Nationalbankens Erklæring, vil jeg sige et Par Ord i den Anledning. Allerede under denne Sags 1ste Behandling blev det oplyst, og det staar jo ogsaa i Forslagets Motiver, at paa et tidligere Stadium, i 1903, havde man fra Finansministeriet indhentet de 4 Hovedbankers Erklæringer om Hypotekbanken, og at to af dem, nemlig Landmandsbanken og Privatbanken, ubetinget havde anbefalet Forslaget, medens Handelsbanken havde erklæret sig som Modstander af det og Nationalbanken havde ytret overvejende Betænkeligheder ved det. Fra Folketingets Udvalgs Side blev der ytret Ønske om, at Nationalbanken ogsaa blev hørt om Forslaget i dets ny Form, og det er Nationalbankens Erklæring herom, der nu foreligger aftrykt ved Betænkningen. Det ærede Medlem for Aalborg (N. C. Christensen) har allerede gjort opmærksom paa, at skønt denne Er-

klæring fastholder de samme Betænkeligheder, som kom frem i Nationalbankens første Erklæring, kan Nationalbanken dog paa ingen Maade benægte, at Hypotekbanken vil komme til at gavne Kreditforeningernes Obligationer meget betydeligt. Nationalbanken siger herom: „Naar Formålet med disse Indkøb“ — altsaa fra Hypotekbanken — „er at virke forhøjende paa Kreditforeningsobligationernes Kurs, kan der neppe være nogen Tvivl om, at dette Formaal vil naas.“ Og endvidere: „Medens det altsaa neppe kan betvivles, at Bankens Virksomhed vil frembringe et højere og navnlig et stabilere Niveau for Kurserne paa Kreditforeningernes Obligationer, vil dette formentlig ikke blive saa højt som fra mange Sider ventet.“ Grundtanken for Nationalbankens Erklæring er altsaa for det første, at man slutter sig fuldt og helt til Tanken om Tiendeafdelingen af Hypotekbanken, og at man dernæst ganske vist har Betænkeligheder ved den anden Afdeling, fordi man, ligesom det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, tænker, at Banken vil handle saa uforstandigt, at man vil lade Pengene komme ind i Ryk og virke i Ryk. Maa jeg dertil sige, at det ærede Medlem for Højrup paa dette Punkt traf det rette Ord, da han sagde, at der kunde ganske vist fremføres mange Betænkeligheder i den Retning overfor dette Forslag, men det var af den Slags Betænkeligheder, som kunde fremføres overfor en hvilken som helst større finansiel Operation. Saa snart der er Tale om at operere med store Beløb, med mange Penge, og det forudsættes, at man opererer dumt, ja saa er det sikkert, at man kan sagtens male en Del Farer op, som man derved udsætter sig for. Der er imidlertid ingen Grund til at tro, at Hypotekbankens Direktion vil handle dumt.

Det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) har ganske Ret i, at en Hovedsag ved denne Bank er det, at man finder den rette Mand eller de rette Mænd. Det er da ogsaa en sikker Sag, at Finansministeren, naar dette Forslag er gennemført, vil lade sig det være magtpaaliggende at finde de dygtigste og mest uafhængige Mænd til at lede denne Bank, saa at de i deres Overvejelser kunne staa ganske upaarvirkede af Indflydelse ude fra. Det ærede